

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6T/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010620
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120010620.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eliška Šnajderová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.05.2022 v Banskej Bystrici takto

r o z h o d o l :

X. Š. S., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Q.
X. Q. G., nar. XX.XX.XXXX v O. O., trvale bytom Q.

sú vinní,

že v presne nezistenom čase od 15:08:52 hod. dňa 06.12.2019 do 15:25:44 hod. dňa 06.12.2019, použitím pravého kľúča vošli cez vchodové dvere do bytového domu, nachádzajúceho sa na ulici V. Č.. XXXX/XX v Banskej Bystrici, vyšli na 5. poschodie, kde použitím pravého kľúča odomkli dvere oddeľujúce chodbu spoločných priestorov od chodby v bytovej časti, následne prešli do chodby v bytovej časti, kde presne nezisteným spôsobom vylomili v oblasti zámku riadne uzamknuté dvere bytu č. 46, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. 6581, obec Banská Bystrica, katastrálne územie Radvaň, ktorého vlastníkom je G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. Č.. XXXX/XX, O. O., a do tohto bytu následne vstúpili, čím týmto svojím konaním spôsobili vlastníkovi bytu G. B.É. škodu poškodením dverí vo výške 100,- €,

teda

spoločným konaním neoprávnene vznikli do obydľia iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním

čím spáchali

prečin „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

a za to im súd
ukladá

obžalovanému Š. S.
podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov.

Súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Súd podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere tri roky.

Súd podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Tr. zák. prikazuje obžalovanému zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/37/2020 zo dňa 16.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovanej Q. G.

podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7T/23/2021 zo dňa 16.11.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 28.07.2020 obžalobu voči obžalovaným pre skutok, ktorý prokurátor kvalifikoval ako prečin „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 138 ods. 1 písm. e) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (č.l. 262).

Okresný súd v dňoch 31.03.2022 a 05.05.2022 vykonal hlavné pojednávanie, pričom dňa 05.05.2022 súd konal a rozhodol v neprítomnosti obidvoch obžalovaných. Obžalovaný Š. S. neúčast' na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2022 ospravedlnil a žiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti (č.l. 441). Obžalovaná Q. G. síce svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní neospravedlnila, avšak táto bola o termíne riadne a včas upovedomená a osobitne poučená zo strany súdu o možnosti konania hlavného pojednávanie v jej neprítomnosti (č.l. 429). Na vykonanie hlavného pojednávania dňa 05.05.2022 napriek neúčasti obidvoch obžalovaných boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 255 ods. 2 Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 31.03.2022 a 05.05.2022 súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný Š. S. na hlavnom pojednávaní (č.l. 421) uviedol, že v deň spáchania skutku si išiel do predmetného bytu po vlastné veci. Bol tam však vymenený zámok, na čo ho poškodený neupozornil, poškodenému aj skúšal telefonovať, avšak mu nedvíhal ani telefón. Na byte bola poškodená zárubňa, tak sa len oprel o dvere a dvere si otvoril. V byte bývali asi štyri roky. Myslí si, že nemal zaplatený nájom za mesiac december 2019. Poškodený im odpojil aj elektrikú. Nájomné odmietal platiť, kým by mu nedali nejaký papier. S poškodeným ohľadom nájmu bytu komunikoval tak, že poškodený za ním chodieval do práce. Boli dohodnutí, že mu každý piatok bude dávať 100,- €. V období, keď im vypli elektrikú, sa s poškodeným aj rozprávali o skončení nájmu, ale nebolo to nič konkrétne. Potom sa dohodli, že by v byte zostali do konca decembra 2019, ale nebolo to isté. Medzi sebou mali len ústne dohody. Poškodený mu nedával doklad o prijatých platbách. Potom si aj vymyslel nejaký dlh. Myslí si, že je to z hlavy priateľky poškodeného.

Obžalovaný ďalej uviedol, že s poškodeným boli dohodnutí, že mu bude platiť 160,- € mesačne na poplatky súvisiace s bývaním. Potom však zistil, že poškodený neplatil za elektrikú, napriek tomu, že mu dával peniaze. S poškodeným nemali uzatvorenú žiadnu dohodu, dokedy môžu v byte bývať. Bolo to na neurčito. Nemali medzi sebou spísanú ani žiadnu zmluvu, ani protokol o prevzatí. Bolo to z dôvodu, že poškodený bol jeho otčím. Poškodený ani nechcel, aby zmluvu spisovali. Obžalovaný s tým súhlasil. Do bytu sa aj predtým dalo vstúpiť tak, že sa oprel o zárubňu a dvere sa otvorili. Takýmto spôsobom vstupovali do bytu vtedy, keď sa vzpriečil kľúčik. Poškodený chcel, aby mu zaplatil dlh, avšak s výškou tohto dlhu vôbec nesúhlasil. Neobdfžal žiadnu písomnú výzvu, aby byt opustil alebo vypratal. V roku 2019

pracoval v auto umyvárni v Radvani. Pracoval tam na dohodu, peniaze mu boli vyplácané v hotovosti. Poštu si preberal tak, že poškodený mu ju nosil.

Obžalovaná Q. G. na hlavnom pojednávaní (č.l. 423) uviedla, že v deň spáchania skutku si išli do predmetného bytu po veci. Mali kľúč od vstupných vchodových dverí, ktoré boli sklenené. Tie si riadne otvorili. Dvere do bytu boli labilné, tak do nich len drgli a tieto dvere sa otvorili. Vošli do bytu, zobrali si nejaké veci, pretože v tom čase už bývali v podnájme na Zvolenskej ceste. Predtým, ako drgli do dverí, sa ich snažili aj otvoriť kľúčom, ale tento tam nepasoval. Nové bývanie si hľadali z dôvodu, že poškodený ešte pred aprílom 2019 odstavil elektrikú a dcére chceli urobiť pekné Vianoce. Nájom platili pravidelne, nemali zaplatený nájom len za mesiac december 2019. Nemali zapojenú elektrinu a poškodený s nimi nekomunikoval. Z tohto dôvodu ani u poškodeného nereklamovali, že im nejde elektrina. Poškodený neodpovedal na SMS, nedvíhal telefón, ani nereagoval na správy na sociálnych sieťach. S poškodeným nehovorili o tom, že by mali z bytu odísť, iba jeho žena, ktorá chodila pod vplyvom alkoholu, im chodila klopať na dvere a vykrikovala, aby odtiaľ odišli. Podpísala jej aj nejaký papier, že je dlžná nejakú čiastku, ale to podpísala len z dôvodu, že chcela mať od nej pokoj.

Obžalovaná ďalej uviedla, že v byte bývali zhruba 3 až 4 roky. Poškodený im dal kľúč od bytu, aby tam mohli bývať a potom niekedy pri pive im povedal, že je to ich byt (obidvoch obžalovaných). Dal im súhlas aj na rekonštrukciu bytu. Byt začali aj rekonštruovať a vtedy im oznámili, že ide o mestský byt a nastali komplikácie. S poškodeným boli dohodnutí na výške nájmu 156,- € mesačne. Následne sa nájom zvýšil o 30,- € alebo 40,- € v súvislosti s elektrikou. Peniaze dával obžalovaný Š. S. poškodenému priamo do ruky, neexistuje o tom žiadny doklad. Poškodený bol otčím obžalovaného Š. S.. Nikdy im nebola doručená žiadna výzva na to, že sa majú odsťahovať z toho bytu. Poškodený ich len vyzýval na zaplatenie nedoplatku. V roku 2019 pracovala v reštaurácii Mamma Mia na Zvolenskej ceste v Banskej Bystrici. Pracovala na pracovnú zmluvu, príjem jej bol vyplácaný v hotovosti.

Poškodený G. B. na hlavnom pojednávaní (č.l. 425) uviedol, že dňa 06.12.2019 bol po nočnej a telefonicky mu bolo oznámené, že obaja obžalovaní vnikli do bytu. Keďže bol po nočnej, riešil to až na druhý deň. Obžalovaní užívali predmetný byt, avšak nemali o tom spísanú žiadnu zmluvu. S obžalovanými bola ťažká komunikácia, nemohol sa im dovolať, menili si telefónne čísla, vymenili aj zámok do bytu. Nedalo sa tam dostať. Obžalovaní neplatili pravidelne nájom v dohodnutých termínoch. Obžalovaní nemali zaplatený nájom za celý rok 2019. Obžalovaných aj vyzýval na zaplatenie nájmu, aj ich žiadal o vypratanie bytu. Obžalovaného Š. S. vyzýval na vypratanie bytu dňa 14.11.2019, avšak zásielka sa mu vrátila ako neprevzatá. Obžalovaných vyzýval na zaplatenie dlhu ústne, keď ich osobne stretol. Telefonicky sa nedalo, pretože buď bolo neplatené číslo, alebo nedvíhali telefón. Zatajovali sa. Výzvu na vypratanie bytu nalepil aj na vchodové dvere bytu niekedy v mesiaci november, resp. december 2019. Keď dňa 06.12.2019 prišiel k bytu, výzva na dverách už nalepená nebola.

Poškodený ďalej uviedol, že nájomný vzťah o užívaní bytu si dohodol s obžalovaným Š. S.. Bola to ústna dohoda. Zmluvu chceli uzatvoriť aj písomne, ale nebol čas, nedalo sa. Poškodený aj mal pripravenú písomnú zmluvu, avšak obžalovaný Š. S. namietal, že nebola spísaná na počítači, preto ju nepodpísal. Mohli tam bývať na neurčito s tým, že mali platiť 165,- € mesačne nájom. Nevystavoval im príjmový doklad o prijatých platiach, ani to neuviedol v daňovom priznaní ako príjem z nájmu. Rovnako nepodal žalobu o vypratanie bytu, ani nemá potvrdenie, že obžalovaný Š. S. prevzal výzvu na vypratanie bytu. Posledný rok, alebo dva roky, nemal kľúč od schránky, ktorá prislúchala k predmetnému bytu. Tento odovzdal obžalovanej Q. G., ale neexistuje o tom žiadny písomný doklad.

Svedkyňa H. S. (partnerka poškodeného) na hlavnom pojednávaní (č.l. 427) uviedla, že obžalovaní bývali v predmetnom byte, avšak medzi poškodeným a obžalovanými nebola spísaná žiadna zmluva, pretože obžalovaní zmluvu uzatvoriť nechceli. Obžalovaní neplatili nájomné, bol tam vysoký dlh. Z tohto dôvodu im vypovedali nájom. Dňa 02.12.2019 alebo 03.12.2019 sa išli pozrieť, či v byte ešte bývajú, pričom od susedov sa dozvedeli, že dva týždne tam už nie sú. Mala informáciu, že obžalovaní už bývajú v inom byte. Dňa 05.12.2019 im volali susedia, že na byte je vylomený zámok. Na druhý deň sa tam preto išli pozrieť. Na vypratanie bytu vyzývali obžalovaného Š. S. tak, že mu poslali doporučený list, ktorý si však neprevzal. Výzvu nalepili aj na dvere bytu niekedy začiatkom novembra 2019. Táto výzva však na dverách bytu dňa 06.12.2019 už nebola vyvesená. Za obžalovanými chodila len ona s poškodeným, avšak raz tam prišiel aj kamarát poškodeného, ktorý chcel vymeniť zámok na dverách, čo napokon

neurobil. Vtedy bol svedkom incidentu, ktorý vznikal vždy, keď prišli po nájomné. Obžalovaný Š. S. ich slovné napádal, že to je jeho byt. Z bytu urobili dreváreň.

Svedkyňa ďalej uviedla, že poškodený nepodával na súd žalobu na vypratanie nehnuteľnosti, pretože tam nájom nebol vzniknutý. Obžalovaní neplatili nájomné, nechceli podpísať zmluvu. Obžalovaní bývali v byte na základe ústnej dohody s poškodeným. Bytový podnik im vyráatal nájomné vo výške 160,- € mesačne, po vzniknutí nedoplatku to bolo okolo 200,- € mesačne. Obžalovaní neplatili nič navyš. Mohli tam bývať do kedy chcú len preto, že poškodený bol dobrý, avšak nemohlo to byť tak, že svedkyňa bude robiť a obžalovaní nebudú platiť a teda, že oni (poškodený a svedkyňa) im budú platiť bývanie. Všetky platby si zapisovala do slovníčka. Doklad o prijatých platbách im nedávali. Poškodený všetky platby platil cez účet. Keďže mali medzi sebou len ústnu dohodu, nepodávali na súd žalobu na vypratanie, ani im nedávali príjmový doklad o prijatých platbách. Pri odovzdaní bytu obžalovaným odovzdali byt so zariadením. Dali im aj kľúče od schránky, od bytu a od vchodových dverí bytového domu. Poškodenému najskôr chodila pošta do schránky, potom si vybavil P. O. BOX. Poškodený mal trvalý pobyt v čase spáchania skutku na adrese V. Č. XX. Kľúč od schránky bol obžalovaným odovzdaný, keď sa do bytu sťahovali. Obžalovaní už od začiatku neplatili riadne nájomné. Úplne platiť prestali v roku 2019 už od januára. Ani v mesiaci október 2018 nemali zaplatené nájomné. Celkový dlh na nájomnom je okolo 4.000,- €.

Svedkyňa X. O. na hlavnom pojednávaní (č.l. 473) uviedla, že byt, v ktorom bývali obžalovaní, susedí s bytom, v ktorom býva. Cez jej kukátko vidieť na celú chodbu. Na predmetnom byte bol vymenený zámok. Vedela to od poškodeného, ktorý mal problém stretnúť sa s obžalovanými a požiadal ju, aby ho kontaktovala, keby tam náhodou prišli. V deň spáchania skutku počula na chodbe veľký buchot. Boli tam obžalovaní. Rozčuľovali sa, že nemôžu vojsť do bytu, že sú vymenené zámky a majú tam osobné veci. Svedkyňa zavolała susedovi Š. S., pretože nemala telefónne číslo na poškodeného. Suseda Š. S. požiadala, aby oznámil poškodenému, že obžalovaní prišli do bytu. Potom počula buchot a videla ako obžalovaní vošli do bytu. Svedkyňa nebola priamym svedkom rozhovorov medzi poškodeným a obžalovanými, avšak spoza dverí to bolo počuť. Niekoľkokrát počula ako poškodený vyzýval obžalovaných, aby opustili nehnuteľnosť. Na dverách bytu nevidela žiadnu výzvu, aby obžalovaní opustili byt.

Svedkyňa ďalej uviedla, že počas pracovných dní chodievala okolo predmetného bytu pravidelne, aj v čase spáchania skutku aj predtým. Evidovala, že obžalovaní tam dlho bývali. Má vedomosť o tom, že poškodený chcel obžalovaným odovzdať veci, ktoré mali v byte, preto mu mala volať, keby tam obžalovaní prišli. Vie, že v čase spáchania skutku boli v byte nejaké veci, ale nejaké veci boli aj v kontajneroch. Na vstup do predmetného bytu je potrebné prejsť hlavnými vchodovými dverami do bytového domu a následne sklenenými dverami, ktoré sú spoločné pre päť bytov. Obžalovaní mali kľúče od týchto dverí, pretože tam sa zámok nemení. Poškodeného nevidela vyberať poštu zo schránky. Vie o tom, že obžalovaní neplatili nájomné, ale nevie za aké konkrétne obdobie. Zhruba pol roka predtým ako sa stal skutok, byt, kde bývali obžalovaní, odpojili od električky. Podľa svedkyne obžalovaní odišli z bytu koncom leta 2019, ale nie je si istá. Určite však medzi tým ako odišli a stal sa skutok, v byte nebývali.

Svedok Š. S. na hlavnom pojednávaní (č.l. 474) uviedol, že mal mozgovú príhodu a zasiahlo mu rečové a pamäťové centrum. Ku skutku uviedol, že deň predtým ako sa to stalo, opravoval dvere na predmetnom byte, lebo boli vylomené. Vie, že obžalovaní za bývanie neplatili. Bol tam veľký nedoplatok a poškodený hovoril, že ich nebude živiť. Nechával im odkazy, telefonoval s nimi, ale už nedvíhali telefón. Nechal im aj odkaz na dverách, že sa chce s nimi stretnúť. Bol svedkom, keď poškodený hovoril obžalovaným, že chce, aby opustili byt. Rovnako na dverách bytu, v ktorom bývali obžalovaní, videl nalepenú výzvu, aby do určitého dátumu opustili byt. Nevie presne, v ktorom mesiaci bola na dverách nalepená výzva, ale vie, že to poškodený lepil asi mesiac dopredu. Svedok bol pri tom, keď poškodený lepil výzvu na dvere a videli to aj ďalší susedia, ktorí na chodbe bývajú a ktorí si tú výzvu aj prečítali. V čase, keď vymieňal dvere, t.j. deň pred skutkom, na dverách už výzva nalepená nebola. Dvere, ktoré vymieňal na byte, patrili spoločenstvu bytového domu a tieto sa nachádzali v nebytových priestoroch domu. Zámku doniesol poškodený. Na druhý deň po spáchaní skutku tie dvere boli úplne rozbité. Keď vymieňal dvere, mal vedomosť o tom, že v byte mali obžalovaní ešte oblečenie a nejaké veci. V byte bol hrozný neporiadok. Od susedy počul, že obžalovaní rozkopli dvere. Svedok to však nevidel. V deň spáchania skutku videl z balkóna obžalovaných ísť s taškami. Potom sa išiel pozrieť k bytu a videl, že dvere boli rozkopnuté, ale nevie, kto to urobil. To, že sú dvere vykopnuté, mu prišla oznámiť suseda X. O.Ö..

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecký posudok a vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov zhromaždených v priebehu trestného konania.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 92) mal súd preukázané, že skúmaním trasologickej stopy zaistenej v byte poškodeného bola potvrdená zhoda časti vzoru podošvy obuvi obžalovaného Š. S., avšak nebola potvrdená zhoda časti vzoru podošvy obuvi obžalovanej Q. G..

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č.l. 100) vyplýva, že skutok bol spáchaný v bytovom dome na ulici V. Č.. XX v Banskej Bystrici. V čase obhliadky boli dvere predmetného bytu otvorené. Dvere boli v oblasti zámku vyložené, pričom v časti dverí pod uzamykacím mechanizmom sa nachádzal odtlačok podošvy obuvi, ktorý bol zaistený (trasologická stopa č. 1).

Z výzvy na vypratanie bytu (č.l. 412) je zrejmé, že poškodený dňa 14.11.2019 vyzýval obžalovaných na vypratanie bytu do 30.11.2019. Poškodený vo výzve uviedol „nakolko opätovné nepodpísanie nájomnej zmluvy Vám zanikol nárok na bývanie a užívanie bytu. Váš dlh na nájomnom ku dnešnému dňu činí 4.049 eur“.

Z obálky (č.l. 413) je zrejmé, že poškodený zasielal obžalovanému Š. S. prostredníctvom pošty list, ktorý sa však vrátil ako neprevzatý z dôvodu, že zásielka bola neprevzatá v odbernej lehote. Podľa poškodeného obsahom zásielky bola výzva na vypratanie bytu.

Zo zápisníka (č.l. 414) mal súd preukázané, že svedkyňa H. S. (partnerka poškodeného) si zapisovala príjem platieb od obžalovaného Š. S., ktoré uhrádzal za užívanie bytu. Podľa údajov zapísaných svedkyňou, obžalovaný nezaplatil v roku 2019 žiadnu platbu za byt.

Zo správy ÚPSVR Brezno (č.l. 235, 241) bolo zistené, že obžalovaní Š. S. a Q. G. v čase spáchania skutku neboli evidovaní ako uchádzači o zamestnanie na úrade práce, ani neboli poberateľmi dávok v hmotnej núdzi.

Zo správy Obecného úradu Michalová (č.l. 240, 246) mal súd preukázané, že obžalovaní Š. S. a Q. G. sa v obci dlhodobo nezdržiavajú.

Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 442, 463) vyplýva, že obžalovaný Š. S. spáchal v minulosti jedenásť priestupkov a to proti majetku a na úseku cestnej premávky. Obžalovaná Q. G.Á. v minulosti spáchala tri priestupky proti majetku.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR (č.l. 454, 467) vyplýva, že voči obžalovanému Š. S. je v súčasnosti okrem predmetného trestného konania vedené ďalšie trestné konanie, a to pre prečin podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. Vo veci bola dňa 16.03.2022 podaná obžaloba na Okresný súd Zvolen. Voči obžalovanej Q. G. v súčasnosti nie je vedené žiadne iné trestné konanie, ktoré by nebolo skončené.

Z lustrácie v evidencii Sociálnej poisťovne (č.l. 460, 470) je zrejmé, že obžalovaní Š. S. a Q. G. boli v roku 2021 zamestnaní.

Z odpisu registra trestov obžalovaného Š. S. (č.l. 462) mal súd preukázané, že obžalovaný bol doteraz šesťkrát súdne trestaný. Tri odsúdenia má už zahladené.

Z odpisu registra trestov obžalovanej Q. G. (č.l. 462) vyplýva, že obžalovaná bola doteraz dvakrát súdne trestaná, ani jedno odsúdenie nemá ešte zahladené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/58/2021 vyplýva, že obžalovaný Š. S. bol trestným rozkazom zo dňa 28.12.2021 uznaný vinným zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/184/2021. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 05.01.2022 a stal sa právoplatným dňa 14.01.2022 (č.l. 173 prip. spisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/184/2021 je zrejmé, že obžalovaný Š. S. bol trestným rozkazom zo dňa 05.07.2021 uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 05.07.2021 a stal sa právoplatným dňa 05.07.2021 (č.l. 62 prip. spisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/37/2020 mal súd preukázané, že obžalovaný Š.I. S. bol rozsudkom zo dňa 16.07.2020 uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov. Súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu na osemnásť mesiacov. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 16.07.2020 (č.l. 155 prip. spisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/4/2019 vyplýva, že obžalovaná Q. G. bola rozsudkom zo dňa 27.02.2019 uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil obžalovanej skúšobnú dobu na dva roky. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 15.03.2019 (č.l. 365 prip. spisu). Obžalovanej teda začala plynúť skúšobná doba od 16.03.2019.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7T/23/2021 bolo zistené, že obžalovaná Q. G. bola trestným rozkazom zo dňa 16.11.2021 uznaná vinnou zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil obžalovanej skúšobnú dobu na 30 mesiacov. Trestný rozkaz bol obžalovanej doručený dňa 31.03.2022 a stal sa právoplatným dňa 09.04.2022 (č.l. 150 prip. spisu).

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, tento vykazuje znaky trestného činu a za jeho spáchanie sú trestne zodpovední obaja obžalovaní.

Existenciu (spáchanie) žalovaného skutku mal súd preukázanú najmä výpoveďou poškodeného G. B. a svedkov H. S., X. O. a Š. S., ktorých vyjadrenia súd vyhodnotil ako hodnoverné a majúce logickú súvislosť.

Z vykonaných dôkazov mal súd spoľahlivo preukázané, že obžalovaní Š. S. a Q. G. užívali byt poškodeného, ktorý sa nachádzal na ulici V. Č.. XX v Banskej Bystrici. Tento byt užívali počas dlhšieho časového obdobia (cca štyri až päť rokov), a to na základe súhlasu poškodeného, ktorý bol v minulosti otčimom obžalovaného Š. S.. Medzi obžalovanými a poškodeným síce neexistovala žiadna písomná zmluva, avšak na základe dohody mali obžalovaní uhrádzať poškodenému sumu 160,- € mesačne za užívanie bytu.

Vzhľadom na to, že obžalovaní riadne neplatili dohodnuté platby za užívanie bytu, poškodený nesúhlasil, aby sa obžalovaní v byte ďalej zdržiavali. Z tohto dôvodu obžalovaných vyzýval, aby sa z bytu odsťahovali.

Keďže obžalovaní s poškodeným riadne nekomunikovali, poškodený pristúpil k tomu, že si vymenil zámok na predmetnom byte. Obžalovaní však mali v byte osobné veci, po ktoré si v deň spáchania skutku prišli bez toho, aby na to upozornili vlastníka bytu (poškodeného), ktorý mal záujem im v tejto súvislosti poskytnúť súčinnosť. Napriek tomu, že obžalovaní mali vedomosť, že byt nie je v ich vlastníctve a v čase spáchania skutku, podľa vyjadrenia obžalovanej Q. G. už v byte ani nebývali, ani skutočnosť, že na dverách bytu bol vymenený zámok, ich neodradila od toho, aby si byt otvorili tak, že obžalovaný Š. S. vylomil dvere v oblasti zámku.

Súd mal spoľahlivo preukázané, že poškodený viackrát vyzýval obžalovaných, aby predmetný byt opustili. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrenie poškodeného, ktorý obžalovanému Š. S. poštou zaslal výzvu na vypratanie bytu, avšak obžalovaný si zásielku v odbernej lehote neprevzal. Rovnakú výzvu na vypratanie bytu vyvesil poškodený niekedy v novembri 2019 na dvere bytu, čo potvrdila svedkyňa H. S., ako aj svedok Š. S., ktorý bol prítomný, keď poškodený výzvu na dvere bytu lepil.

Svedkyňa X. O. navyše niekoľkokrát počula ako poškodený vyzýval obžalovaných, aby nehnuteľnosť opustili.

Poškodený, ktorý bol v čase spáchania skutku vlastníkom bytu, teda ďalej nesúhlasil, aby obžalovaní byt naďalej užívali. Dôvodom bola pritom skutočnosť, že obžalovaní neplatili platby za užívanie bytu tak, ako sa ústne s poškodeným dohodli. Súd poukazuje na výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že obžalovaní neplatili nájomné v dohodnutých termínoch, pričom v roku 2019 nezaplatili žiadnu platbu. Dlh na platbách zo strany obžalovaných minimálne za rok 2019 potvrdila svedkyňa H. S. (partnerka poškodeného), ktorá si prijaté platby evidovala. Rovnako svedkyňa X. O. mala vedomosť o tom, že obžalovaní riadne neplatili platby za byt, v dôsledku čoho ich odpojili od elektrickej energie. Napokon aj svedok Š. S. potvrdil, že obžalovaní platby za užívanie bytu neplatili, pričom poškodený povedal, že obžalovaných nebude živiť.

Obžalovaní nenamietali, že dňa 06.12.2019 vstúpili do bytu poškodeného a potvrdili aj spôsob, akým do bytu vošli. Namietali však trestnoprávnu zodpovednosť za uvedený skutok. Súd však obhajobu obžalovaných neakceptuje z nasledovných dôvodov:

Aj napriek tomu, že výška dlhu na platbách súvisiacich s užívaním bytu, nie je z hľadiska trestnoprávneho posúdenia skutku podstatná, súd nepochybuje, že obžalovaní napriek tomu, že byt užívali, platby za užívanie bytu riadne neplatili. Obaja obžalovaní síce zhodne potvrdili, že nezaplatili platbu len za mesiac december 2019, avšak svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázali. Podľa vyjadrenia obžalovaného Š. S. mu poškodený odmietal vystavovať potvrdenie o prijatých platbách. Súd však v tejto súvislosti uvádza, že ak obžalovaný chcel mať doklad o jednotlivých platbách, mohol finančné prostriedky zasielať poškodenému prostredníctvom pošty, resp. z bankového účtu, o čom by mal doklad bez ohľadu na vôľu poškodeného. Rovnako súd poukazuje na rozpor vo výpovedi obžalovaného Š. S.T., ktorý na jednej strane tvrdil, že nájomné nemal zaplatené len za mesiac december 2019, pričom zároveň uviedol, že nájomné odmietal platiť, „kým by mu nedali nejaký papier“. Obžalovaný Š. S. teda pripustil, že nájomné platiť odmietal, avšak zároveň uvádza, že ho s výnimkou mesiaca december 2019 riadne platil. Skutočnosť, že obžalovaní platby za užívanie bytu neplatili, pritom potvrdili viacerí svedkovia (poškodený, svedkovia H. S., X. O. a Š. S.Š.), na čo súd poukázal v inej časti rozsudku.

Súd mal spoľahlivo preukázané, že obžalovaní mali dlhšiu dobu vedomosť o tom, že poškodený nesúhlasí, aby sa v byte naďalej zdržiavali. Vyplýva to z výpovede poškodeného, ako aj svedkyne H. S.. Rovnako svedkyňa X. O. potvrdila, že niekoľkokrát počula poškodeného, ako poškodený vyzýval obžalovaných, aby opustili predmetnú nehnuteľnosť. Poškodený zasielal obžalovanému Š. S. výzvu na vypratanie bytu, avšak obžalovaný si túto výzvu ani nemohol prevziať. Poškodený preto výzvu vyvesil aj na dvere bytu, pri čom bol prítomný svedok Š. S. a vedomosť o nej mala aj svedkyňa H. S.. Pokiaľ obžalovaný Š. S. spochybnil obsah nedoručenej zásielky, keďže táto bola súdu predložená ako otvorená, súd uvádza, že poškodený túto skutočnosť potvrdil po riadnom zákonom poučení, že má vypovedať pravdu, pričom súd nemá žiadne pochybnosti o dôveryhodnosti tohto svedka. Rovnako obžalovaný Š. S. namietal, že nemal kľúč od schránky, v dôsledku čoho si výzvu neprevzal. Súd uvádza, že aj keby bolo tvrdenie obžalovaného Š. S. pravdivé a objektívne si nemohol prevziať výzvu na vypratanie bytu, z iných dôkazov je spoľahlivo preukázané, že obaja obžalovaní mali vedomosť o tom, že sa z bytu majú odsťahovať (ústne výzvy, výzva vyvesená na dverách bytu). Napokon obžalovaný Š. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodeným sa rozprávali o skončení nájmu v období, keď ich odpojili od elektriky.

Rovnako neobstojí argument obžalovaných, že do bytu vstúpili napriek tomu, že na dverách bol vymenený zámok, pretože poškodený s nimi nekomunikoval a chceli si zobrať len svoje veci. Súd v tejto súvislosti poukazuje na zhodné vyjadrenie poškodeného a svedkov X. O. a Š. S., ktorí práve naopak potvrdili, že boli to práve obžalovaní, ktorí s poškodeným odmietali komunikovať. Poškodený v tomto smere uviedol, že s obžalovanými bola ťažká komunikácia, nemohol sa im dovolať, obžalovaní si menili telefónne čísla, zatajovali sa. Svedkyňa X. O. potvrdila, že poškodený mal problém sa s obžalovanými stretnúť a preto ho mala kontaktovať, ak by vedela, že obžalovaní do bytu prišli. Svedok Š. S. taktiež potvrdil, že poškodený nechával obžalovaným odkazy, telefonoval im, avšak mu nedvíhali telefón. Súd pritom nemal pochybnosť, že poškodený mal záujem obžalovaným vydať veci, ktoré v predmetnom byte mali. Vyplýva to jednak z výpovede poškodeného, ako aj z výpovede svedkyne X. O., ktorú poškodený požiadal, aby mu oznámila, že obžalovaní do bytu prišli, keďže nebolo možné sa s nimi skontaktovať.

Obžalovaní pritom ani nekontaktovali vlastníka bytu (poškodeného), aby im z bytu vydal osobné veci z bytu, čo by, vzhľadom na postoj poškodeného, aj učinil.

Napokon súd k ďalšej obhajobe obžalovaných uvádza, že medzi obžalovanými a poškodeným nebola spísaná nájomná zmluva, pričom o jej obsahu nebola vyhotovená ani zápisnica, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 686 ods. 1 Obč. zák. Medzi obžalovanými a poškodeným teda neexistoval právny vzťah nájomca - prenajímateľ v zmysle ustanoví Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho obžalovaní ani nepoživajú ochranu v zmysle tohto zákona. Obžalovaní užívali byt poškodeného len na základe súhlasu poškodeného, ktorý bol otčimom obžalovaného Š. S.. Obžalovaní mali uhrádzať len platby za užívanie bytu tak ako boli vymierané bytovým družstvom. Podľa názoru súdu preto poškodený mohol kedykoľvek zobrať svoj súhlas na užívanie bytu späť a obžalovaní boli povinní rozhodnutie poškodeného rešpektovať. Obžalovaní pritom súhlasili s podmienkami, za akých byt poškodeného začali užívať (bez písomne uzatvorenej zmluvy) a nič im nebránilo nájsť si iné bývanie s takým vlastníkom bytu, ktorý by s nimi písomnú zmluvu uzatvoril. Navyše je potrebné uviesť, že poškodení mali dlhšiu dobu vedomosť o tom, že poškodený nesúhlasí s tým, aby obžalovaní byt naďalej užívali, čo však nerešpektovali a byt užívali aj napriek tomu, že zaň neplatili.

Obžalovaní preto svojim konaním naplnili znaky prečinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., keď dňa 06.12.2019 násilným spôsobom (vylomením zámku) vstúpili do bytu poškodeného napriek tomu, že na byte už bol vymenený zámok a mali vedomosť o tom, že poškodený nesúhlasí s tým, aby sa v byte naďalej zdržiavali. Argumentácia obžalovaných, že dvere do bytu otvorili tak, že sa len opreli o zárubňu, čo bežne robili aj predtým, neobstojí. Obžalovaní preukázateľne mali vedomosť, že na dverách je vymenený zámok, a preto ich nič neoprávňovalo k tomu, aby do bytu vstupovali bez súhlasu jeho vlastníka.

Súd ďalej osobitným spôsobom zohľadňoval spôsob spáchania trestného činu, vrátane miery účasti (spoluzavinenia) obžalovaných. Porovnaním spôsobu konania obžalovaných súd zistil, že obaja obžalovaní, i keď rozdielnou mierou účasti, sa podieľali na spáchaní predmetného skutku. Je síce pravda, že obžalovaný Š. S. násilným spôsobom vošiel do bytu (vylomil zámok), avšak obžalovaná Q. G. mu v tom nijakým spôsobom nebránila, napriek tomu, že mala vedomosť, že vstupuje do bytu, ktorý nebol v ich vlastníctve.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) prihliadajúc pritom na riadne naplnenie účelu trestu.

Súd uvádza, že v prípade obžalovaného Š. S. boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu. Obžalovaný trestný čin spáchal dňa 06.12.2019, t.j. ešte predtým ako bol vyhlásený rozsudok vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/37/2020 zo dňa 16.07.2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. Súd ďalej konštatuje, že predmetné odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica ešte nie je zahladené, v dôsledku čoho je možné súhrnný trest s týmto odsúdením obžalovanému uložiť (§ 42 ods. 3 Tr. zák.).

Súd teda rozhodoval a ukladal trest obžalovanému nielen za teraz posudzovaný prečin, ale aj za ďalší prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. (1T/37/2020). Súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený za tento trestný čin, pretože bol spáchaný vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným trestným činom.

Na strane obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti.

Súd však prihliadol na pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom na prevažujúci pomer pritažujúcich okolností (0:1) súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší trestný čin podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. (1 až 5 rokov) a zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Následne ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby (28 mesiacov až 5 rokov), keďže takýto trest, vzhľadom na závažnosť trestného činu, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu

obžalovaného za dostatočný. Súd zároveň výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu. Obžalovanému tak súd poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby (3 roky) svojim životom preukázal, že je schopný, ale najmä ochotný, viesť riadny život a nedopúšťať sa trestnej činnosti. Súd zároveň obžalovanému prikázal zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Plnenie uloženého obmedzenia bude priebežne kontrolovať probačný a mediačný úradník. Hrozba možného nariadenia výkonu uloženého trestu, v spojení so súbežne uloženým probačným dohľadom a obmedzením, by mala byť pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jeho doterajšieho správania.

Ak by sa predsa len ukázalo, že obžalovaný nespĺnil uloženú povinnosť alebo inak nevedol riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene trestu a nariadiť výkon trestu odňatia slobody. Práve a len obžalovaný teda môže svojim správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Súd uvádza, že aj v prípade obžalovanej Q. G. boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu. Obžalovaná trestný čin spáchala dňa 06.12.2019, t.j. ešte predtým ako jej bol doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7T/23/2021 zo dňa 16.11.2021, ktorým bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a ktorý sa stal právoplatným dňa 09.04.2022. Súd ďalej konštatuje, že predmetné odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica ešte nie je zahladené, v dôsledku čoho je možné súhrnný trest s týmto odsúdením obžalovanej uložiť (§ 42 ods. 3 Tr. zák.).

Súd teda rozhodoval a ukladal trest obžalovanej nielen za teraz posudzovaný prečin, ale aj za ďalší prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. (7T/23/2021). Súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený za tento trestný čin, pretože bol spáchaný vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným trestným činom.

Na strane obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti.

Súd však prihliadol na prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaná spáchala viac trestných činov, ako aj na prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože obžalovaná bola v minulosti odsúdená (vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/4/2019), pričom toto odsúdenie nemá ešte zahladené.

Vzhľadom na prevažujúci pomer prítiažujúcich okolností (0:2) súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší trestný čin podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. (1 až 5 rokov) a zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Následne ukladal obžalovanej trest pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby (28 mesiacov až 5 rokov), keďže takýto trest, vzhľadom na závažnosť trestného činu, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

Súd uvádza, že výkon uloženého trestu nemohol podmienienečne odložiť (so súčasným uložením probačného dohľadu), pretože tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaná totiž tento úmyselný trestný čin spáchala počas plynutia skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/4/2019. Ak teda obžalovaná pokračovala v páchaní trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby bez toho, aby došlo čo i len k náznaku zmeny jej správania sa v tomto smere, je zrejmé, že doterajšie uloženie podmienienečného trestu odňatia slobody, nespĺnilo sledovaný účel trestu. Napokon je potrebné uviesť, že súd obžalovanej za spáchaný prečin nemohol uložiť alternatívny druh trestu nespojený s odňatím slobody (napr. trest povinnej práce), keďže obžalovanej ukladal súhrnný trest odňatia slobody, pričom trest uložený v tomto konaní nemôže byť v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím (ktorým bol obžalovanej uložený podmienienný trest odňatia slobody).

Súd zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd nerozhodoval o náhrade škody poškodeného, keďže poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že na náhrade škody netrvá (č.l. 422).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
 - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
 - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.